

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,

1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.

07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.**Editor:** Elisée Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas, Miquel Calvet,

Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian iGemma Morales (*secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció**lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto(*maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert

Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé,

Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,

Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Martí, Pere

Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,

Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard

(Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles

Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls

(Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (el Temps d'Economia),

Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic,

Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier

Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-

Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel,

Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Elisée

T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí

Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia,

Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset,

Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi,

Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavinga, Iban

L. Llop, Josep Maria López Llavi, Josep-Vicent

Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,

Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís

Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris,

Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós,

Ferran Sàez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià,

Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell,

Jordi Tejel, Josep-Maria Terracabras, Felip To-

bar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo

Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Ver-

ger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bague, Pere Bota, Gina

Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente

A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi

Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.**Arxiu:** Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i

Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí i As-

sumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La trobada oficial entre el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, i el president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, ha marcat un guió del que previsiblement serà la relació entre Catalunya i Espanya en els quatre anys vinents. Els actors de la nova sèrie, en comparació amb els de capítols anteriors, interpreten els seus papers amb to cordial. És lògic perquè tots dos són de la mateixa escola: per primera vegada, el representant de la Generalitat i de l'estat són del mateix partit i això permet llicències, com ara col·locar la senyera a les portes de la Moncloa. Un fet que tampoc és estrany, perquè Zapatero també va fer onejar la bandera d'Astúries quan el va visitar el president d'aquella comunitat autònoma.

En acabar la reunió ha quedat clar que hi ha una part del guió molt ben definida i signada pels dos, per Maragall i per Rodríguez Zapatero, però n'hi ha d'altres que només signa el president català i no són confirmades pels col·laboradors de Zapatero. L'únic inconvenient de la part del guió que ja és definitiva és que és només el plantejament—després vindran el nus i el desenllaç, les parts importants—i potser es queda curta. L'argument principal que defensa Maragall i suporta Zapatero és una obvietat: el fet que Catalunya és estat, estat espanyol. Com es desenvolupa això? Traslladant la seu de la Comissió del Mercat de Telecomunicacions a Barcelona, que, d'aquesta manera, no només serà estat sinó que potser n'obtindrà algun benefici si aconsegueix atraure empreses d'aquest sector a Barcelona o Catalunya. Com a gest de bona voluntat està molt bé, però això s'ha de definir també en el desenvolupament d'una política de telecomunicacions descentralitzada i, de moment, el president d'aquesta Comissió és Carlos Bustelo, exministre d'Indústria amb la UCD, que ja ha posat el crit al cel. També s'ha concretat que la Generalitat de Catalunya tinga alguna cosa a dir sobre els trens de rodalia i l'aeroport del Prat. Tota una fita que el Govern català no pot desapropiar. L'altra decisió concreta és que el 2005 Barcelona siga la seu d'una nova Conferència Euromediterrània, un acte molt coherent amb l'esperit barceloní de ser un referent en aquest àmbit de la trobada de cultures i el diàleg.

La resta del guió és de moment un esborrany signat només per Maragall. El ministre d'Administracions Públiques, Jordi Sevilla, no va confirmar ni desmentir que Zapatero haja dit que la Constitució farà esment de les nacionalitats històriques. En canvi, Maragall hi ha barrejat bascos, gallecs i navarresos sense consultar amb els seus respectius guionistes i ha obviat que altres comunitats molt més properes a Catalunya puguin reclamar el mateix. Tampoc la cooficialitat generalitzada del català i el model de nou finançament han superat l'estatus de possibles arguments.

Els gestos fets fins ara per Zapatero són positius. Però, de moment, no són més que gestos, signes de cordialitat, de tarannà diferent, d'educació i respecte. Educadament cal recordar que el gest d'intentar que el català fóra oficial a Europa ha estat finalment inútil, que el gest de la directora de la Biblioteca Nacional de parlar amb els lingüistes per resoldre la divisió de llibres en català i valencià no és necessari i que el gest de perdonar el deute sanitari andalús és un greuge amb qui pateix un dèficit fiscal sagnant.

Als nostres lectors

Que la figura de Cristòfor Colom resulta fascinant encara avui és evident, i bona prova és el llarg article que va dedicar el setmanari *Der Spiegel* el passat mes de juny a explicar el darrer viatge a Amèrica d'aquest misteriós navegant i que reproduïm nosaltres en aquest número. La troballa i l'anàlisi de les restes d'un antic vaixell en una llunyana badia de Panamà torna a posar d'actualitat aquesta apassionant història, sempre entelada per les incògnites que continuen planant sobre la identitat del personatge.

La setmana vinent continuarà el relat de les peripècies del viatge, com va encallar l'expedició a Jamaica, la lluita pel control dels vaixells i, finalment, la caiguda en l'oblit del descobridor d'Amèrica.

Redacció